

Na tábor v Čeříně děti nezapomenou. Bojují s gobliny, ghoully a na závěr je čeká samotný vampír

Krásné letní úterý 14. srpna, něco málo před dvanáctou hodinou a... v táboře v Čeříně na Českokrumlovsku vládne klid. Přitom zde tráví celých čtrnáct dní 35 dětí a několik vedoucích. Žádný výrazný křik, nic, všichni odpočívají. Aby ne, dopoledne byli táborníci lovit krysy na poli. A to dalo zabrat.

„Krysy v podobě vedoucích s ocasy,“ usmívá se hlavní vedoucí Pavel Heller, kterému se říká Tank. Tématem letošního tábora s názvem Prázdniny v pohybu, který každoročně organizuje Centrum pro pomoc dětem a mládeži v Českém Krumlově, je totiž Zaklínač. Děti se tak mají den co den setkávat s různými potvory, přičemž krysy... to jsou ty nejmenší z nich.

Hlavní úkol dne byl jasný – přinést co nejvíce ocásků, za které pak lovci dostali zlaťáky. A že se do lovu pustili s vervou! A to i přes to, že bylo třeba čerpat síly, protože později odpoledne měl na scénu nastoupit goblin, malý šibal připomínající skřeta. „Vlastně je pěkně ošklivý a má zhruba jen metr,“ popisuje Pavel Heller. „Je už o něco nebezpečnější než krysy, ale další dny nás budou čekat ještě horší protivníci jako například ghoullové. Ve finále se samozřejmě střetneme s tím největším – samotným vampírem.“

Někoho může napadnout, zda se děti na táboře plném bubáků nebojí, což ale Tank vyvrací: „Skutečně ne. Máme to uzpůsobené tak, abychom nestrašili ani nejmenší táborníky. Přece jen tady letos máme i sedmileté děti.“

Zaklínač je každopádně pro tábor vděčné téma. Je dobrodružný, má postupný vývoj a mnohé děti ho znají. „Svůj podíl na tom má i počítačová hra, která je v posledních letech velmi populární,“ dodává Tank, který si Zaklínače zamiloval už v mládí. A to natolik, že ho má dokonce vytetovaného na ruce. „Zaklínač je lovec netvorů. Dnes je to zaniklé povolání, ale dříve byl svět, ve kterém byli upíři, chiméry a tak dále. A právě tyto potvory se občas zatoulaly až příliš blízko k lidským obydlím. Byl pak na ně povolán Zaklínač,“ vysvětluje. Samotné knihy ale tábor přímo nekopíruje, spíše se nechává jen inspirovat.

Ale zpátky do zmíněného úterý 14. srpna, což byl teprve třetí táborový den (začalo se v neděli 12. srpna). Chvilí po dvanácté se ozývají kuchařky, že je obídek hotový a dravci se slétají. Aby ne, voní to kouzelně. A po lovu krysy... má člověk přece jen vyhládnuto.

Obědy mizí z ešusů a následuje mytí nádobí, po kterém je poobědní siesta. Některé děti hrají fotbal, jiné si hrají uvnitř hlavního stanu, další se jen baví ve stínu... Že jsou letos skutečně velmi hodné, potvrzují i vedoucí. „Je to paráda, kázeň je vynikající, žádné nepříjemnosti jsme zatím nemuseli řešit,“ usmívá se ředitel Centra pro pomoc dětem a mládeži Vlastimil Kopeček. „Mám radost, že se starší děti starají o ty menší. Letos tu máme i sedmileté, o to více mě těší, že se mají o koho opřít.“

Řada dětí se už mezi sebou zná z předešlých let, obměnila se zhruba třetina. „Polovina účastníků je z Českokrumlovska, zbytek z jiných regionů – například z Českých Budějovic. Bylo tomu tak i dříve. Co se týká vedoucích, tak ti se takřka neobměnili,“ dodává Vlastimil Kopeček.

Jedna zásadní změna se však udála. Tank se v roli hlavního vedoucího ocitl vůbec poprvé. Tábor dlouhé roky vedla Iva Sonnbergerová, která je nyní na mateřské dovolené. „Tank s námi jezdil na tábory už jako dítě, proto je fajn, že se uvolil. S naším táborem je pevně spjatý, dává to smysl,“ říká Vlastimil Kopeček.

Jak bylo zmíněno, tábor trvá čtrnáct dní a finální tečka bude pro děti bezesporu nezapomenutelná. Vždyť budou muset porazit samotného vampíra! Zatím si věří, ostatně na goblina už si brousily zuby, ale přece jen... metrový skřet a mocný upír, to je pořádný rozdíl. Tak jim držíme palce!

Václav Votruba